

mindreårige særlivsarvinger, bortfalder forsørgelsespligten.

Til § 19

Bestemmelsen omhandler de krav, der stilles til den længstlevende ægtefælles økonomi i forbindelse med udleveringen til uskiftet bo.

Stk. 1-3 udbygger den gældende arvelovs § 10, hvorefter et bo ikke kan udleveres til uskiftet bo, hvis ægtefællen er under konkurs eller ikke har tilstrækkelige midler til at dække sine forpligtelser. Bestemmelsens formål er at hindre, at den førstafdøde ægtefælles arvinger kan blive stillet ringere på et skifte efter et uskiftet bo end ved et skifte straks.

Ved vurderingen af, om den længstlevende ægtefælle er insolvent, skal der for det første tages stilling til, om længstlevendes bodel udviser en underbalance. Har ægtefællerne fælles gæld, skal gælden placeres hos den ægtefælle, der endeligt skal bære gælden. Kan gælden ikke helt eller delvist placeres hos en af ægtefællerne, må halvdelen placeres hos hver ægtefælle. En eventalgæld må kursfastsættes. Længstlevendes skilsmisssæreje, der ved dødsfaldet er blevet til fælleseje, anses i denne forbindelse for at høre til bodelen. Overskydende gæld på den længstlevende ægtefælles fuldstændige særeje medregnes endvidere. Tilsvarende gælder en mulig overskydende gæld på de midler, der er omfattet af lovforslagets § 23, idet ægtefællen over for kreditorerne hæfter med bodelen for en sådan overskydende gæld.

For det andet skal der tages hensyn til en eventuel arv af førstafdødes fuldstændige særeje, i det omfang denne arv vil indgå i det uskiftede bo eller udligne en underbalance på den længstlevendes øvrige midler.

Tilsvarende gælder for erstatnings-, forsikrings- og pensionsbeløb, der tilfalder længstlevende i anledning af førstafdødes død.

Efter *stk. 2* kan skifteretten som noget nyt i forhold til gældende ret tillade, at boet udleveres til uskiftet bo, hvis en underbalance efter boets forhold må anses for at være af underordnet betydning. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor hele boet hører til den førstafdøde ægtefælles bodel, og ægtefællerne har ordnede økonomiske forhold, men hvor den længstlevende har en mindre studiegæld. Gældens karakter kan også indgå i vurderingen. Hvis der er tale om en ren forbrugsgæld, der eventuelt løbende er steget, vil det være et moment, der kan tale imod en udlevering til uskiftet bo. Tilsvarende gælder, hvis ægteskabet har været ganske kortvarigt.

Ved *stk. 3*, som er nyt i forhold til gældende ret, fastsættes det for det første, at førstafdødes livsarvin-

ger kan tillade udlevering til uskiftet bo i tilfælde, hvor der foreligger insolvens efter *stk. 1*, og skifteretten ikke dispenserer efter *stk. 2*. Er der umyndige livsarvinger, må statsamtets tiltrædelse indhentes efter kapitel 2 i bekendtgørelse nr. 1177 af 13. december 1996 om værgemål. Har særlivsarvinger givet forhåndssamtykke til uskiftet bo, kan dette samtykke ikke anses for bindende i en situation, hvor længstlevende ved dødsfaldet viser sig at være insolvent.

Stk. 4 er nyt i forhold til gældende ret og fastsætter, at et bo ikke kan udleveres til uskiftet bo, hvis en af ægtefællerne er så insolvent, at den længstlevende ægtefælle totalt set vil være insolvent efter udleveringen. Bestemmelsens formål er at sikre ægtefællernes kreditorer, og det er således uden betydning, om førstafdødes livsarvinger giver samtykke. Der skal ved bedømmelsen dels tages hensyn til de midler, der vil indgå i det uskiftede bo, dels til den længstlevende ægtefælles eventuelle fuldstændige særeje, dels til midler, som længstlevende eventuelt arver af førstafdødes fuldstændige særeje og/eller modtager som erstatnings-, forsikrings- og pensionsbeløb i anledning af førstafdødes død, og som ikke er undtaget fra kreditorfølging. Uden reglen i *stk. 4* ville konsekvensen eventuelt kunne blive, at ægtefællen kunne erklæres konkurs, og at kreditorerne efter omstændighederne kunne få omstødt udleveringen til uskiftet bo, jf. konkurslovens § 74. Reglen harmonerer således med konkursretlige grundsætninger.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 5.2.2.1. og pkt. 5.3.2.

Til § 20

Bestemmelsen omhandler den længstlevende ægtefælles anmodning om udlevering af boet til uskiftet bo og svarer med enkelte sproglige moderniseringer til arvelovens §§ 11 og 12.

Til § 21

I bestemmelsen foreslås det som noget nyt i forhold til gældende ret, at skifteretten skal underrette den førstafdøde ægtefælles livsarvinger om udleveringen til uskiftet bo.

En sådan underretning vil bl.a. have betydning for livsarvingernes mulighed for at udnytte retten efter lovforslagets § 22, *stk. 3*, til at få udleveret et eksemplar af formueoversigten.

Det forudsættes, at der i forbindelse med underretningen foretages en sædvanlig undersøgelse med henblik på at finde frem til livsarvingerne, jf. dødsboskiftelovens § 7, *stk. 2* og 4.